

Gyászoló Család, gyászoló Gyülekezet, elköszönő Akadémikus Társaink, tisztelettel és szomorúsággal köszönte Benneteket Tornai József költőtársunk búcsúztatásán!

Mindannyian tudjuk, hogy a költők különös emberek és kiválasztottak, mert izzó soraikból képek ékeskedhetnek, szobrok teremődnek, felragyognak napfényben izzó templomablakok, színpadok beszédes varázslata támad és dalok és szimfóniák hullámszövege az éterben a Föld körül.

A költők vibráló fényű kárpitok szövésére is születtek, veretes mondataikból hűséggyűrűket domboríthatnak, ezüsttáblás könyveikben álmaikból épületek magasodhatnak, sorskövetéseik, történeteik, mint írott kézfogások hatástalanítani képesek akár a háborús bombák gyújtógombjait is.

Verseikben támad életre az emberi lelkiismeret, a vád, a megbocsátás, a megrendült imák áhítata, a haza szeretete, a gyermekek feletti ámulat, a barátság és a szerelem. A vers így szinte a megélt élet lehetséges teljessége.

Tornai József mindennek élő megtestesítőjeként élte napjait. Költő volt, akiben ennek a teljesség vágnak a fénye folyamatosan csillogott, megelőlegezte a sötétben való botladozásainkat, eligazított bennünket, mert ezért született közénk. Vándorútja most induló új szakaszának kezdetén emlékeztet bennünket a Magyar Művészeti Akadémia megalakításának történelmi jelentőségű napjaira, mint a huszonkét alapító művész egyik neves személyisége.

Vele ma ismét növekszik az égi akadémia. Köszönten fogja őt az isteni befogadás ölelése után újra Makovecz Imre, László Gyula, Páskándi Géza, Lázár Ervin, Hernádi Gyula, Gyurkovics Tibor, Sára Sándor, Kocsár Miklós, Szőnyi Erzsébet, Makkai Ádám és még sokan mások.

Kérlek József, fűzzétek kapcsolatokat odaát is szorosra, mert a haza együtt is büszke rátok, mi pedig sírunk utánatok! Reménykedünk közbenjárásotokra az égi erőknél és arra kérünk Titeket, hogy kössétek össze együtt az égi és a földi akadémiát mindörökre, mert nagyon nagy szükség van rátok ezután is odaát, hogy nekünk is érdemes legyen még élni idelent.

József, nagyon reménykedünk találkozásunkban.

Fekete György
akadémikus

Elhangzott a Budapesti Belvárosi Plébániatemplomban, 2020. február 28-án